

να είναι οι συνέπειες του κυβερνοπολέμου και πόσο ανυποψίαστο κόσμο είναι ικανή να επηρεάσει. Ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς ότι σήμερα τα πάντα είναι συνδεδεμένα, από το κινητό τηλέφωνο και το «έξυπνο» ρολόι μας, μέχρι τις υποδομές υψίστης σημασίας, όπως νοσοκομεία, σταθμοί ηλεκτρικής ενέργειας, πυρηνικά εργοστάσια. Ποιες θα ήταν, άραγε, οι συνέπειες αν στη θέση των υπολογιστών των Λονδρέζικων νοσοκομείων βρισκόνταν τα συστήματα ψύξης κάποιου πυρηνικού σταθμού; Είναι σαφές ότι εδώ και χρόνια οι κυβερνήσεις των μεγάλων χωρών δίνουν ιδιαίτερο βάρος στον τομέα της πληροφορικής. Ένας «κρατικός χάκερ» και ένα δυνατό υπολογιστικό σύστημα, μπορούν να παρέχουν αρκετές πληροφορίες, ίσως και περισσότερες απ' αυτές που θα μπορούσε να παρέχει ένας «υπερκατάσκοπος» όσων αφορά τις διακρατικές παρακολουθήσεις. Από την άλλη, με την συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών της κάθε χώρας να χρησιμοποιεί μία τουλάχιστον από τις συσκευές που παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, είναι εξαιρετικά πιο εύκολο και λιγότερο κοστοβόρο να υποκλαπούν προσωπικές πληροφορίες.

Υπάρχει λύση ή εναλλακτική;

Πλέον εγείρεται η ερώτηση αν μπορούν οι κοινωνίες να χαράξουν μια διαφορετική ψηφιακή πολιτική, πέρα από τις εταιρείες-κολοσσούς της πληροφορικής

και των αμαρτωλών σχέσεών τους με μυστικές υπηρεσίες. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι εξαιρετικά δύσκολη και έχει να κάνει με την γενικότερη κατεύθυνση της τεχνολογίας που το τελευταίο διάστημα έχει

Τι είναι το «Σκοτεινό Διαδίκτυο»

Το «Σκοτεινό Διαδίκτυο (Dark Web)» αποτελείται από ένα σύνολο ιστοτόπων οι οποίοι είναι προσβάσιμοι μόνο μέσω συγκεκριμένου λογισμικού, συγκεκριμένων ρυθμίσεων ή με ειδική άδεια πρόσβασης.

Αποτελεί μέρος του «Βαθιού Διαδικτύου» («Deep Web») το οποίο εκτιμάται ότι αποτελεί το 96% όλου του Ίντερνετ. Το «Βαθύ Διαδίκτυο» είναι ιστοσελίδες που τα περιεχόμενά τους δεν είναι ορατά από τις συμβατικές μηχανές αναζήτησης (όπως π.χ. η Google).

Το περιεχόμενο του «Σκοτεινού Διαδικτύου» αφορά κυρίως παράνομες δραστηριότητες, αφού το πλέον διαδεδομένο περιεχόμενο είναι η παιδική πορνογραφία και η μαύρη αγορά.

Εκεί όμως λειτουργούν ακόμα και πολιτικά φόρουμ συζήτησης, πηγές του Wikileaks καθώς και υπηρεσίες Bitcoin.

αναγάγει σε επιστήμη την «εξόρυξη» προσωπικών δεδομένων. Είναι, άλλωστε, γνωστό (συνέδριο Νταβός - Ιανουάριος 2017) εδώ και καιρό πως το σχέδιο των ισχυρών του πλανήτη για την επιστροφή της ανάπτυξης στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα περνά μέσα από την 4η Βιομηχανική Επανάσταση και πιο συγκεκριμένα από την περαιτέρω εισχώρηση του ψηφιακού κόσμου στον πραγματικό.

Ως εκ τούτου, η απάντηση στο ζήτημα αυτό δε μπορεί να είναι στενά «τεχνική» και απαιτείται μια βαθιά και ριζική αλλαγή. Παρόλο που ακόμη και σε κάποια από τα λογισμικά ανοιχτού κώδικα γίνεται συλλογή προσωπικών δεδομένων, στην κατεύθυνση αυτή θα μπορούσε να βοηθήσει η «open source» (ανοιχτού κώδικα) κοινότητα. Τα λογισμικά ανοιχτού κώδικα, επιτρέπουν την ανάγνωση και τροποποίηση του περιεχομένου τους και άρα είναι δυνατός ο εντοπισμός από τα μέλη της κοινότητας τυχών τρωτών σημείων που οδηγεί στην άμεση αντιμετώπισή τους.

Σε αντίθεση με τα προϊόντα των μεγάλων εταιρειών πληροφορικής (βλέπε Microsoft) που για τη διαφύλαξη της κερδοφορίας τους δεν επιτρέπουν ανάγνωση και τροποποίηση των προγραμμάτων τους.

Η χρήση ελεύθερων λογισμικών ανοιχτού κώδικα μπορεί να αποτελέσει σημείο εκκίνησης ενός αναστοχασμού και αμφισβήτησης της κυρίαρχης κατεύθυνσης για την τεχνολογία.

editorial

Υπάρχει πάτος;

Όσα ζήσαμε αυτήν τη βδομάδα επιβεβαιώνουν ότι άπαξ και κάποιος πάρει τον κατήφορο, δεν θα σταματήσει πουθενά. Δεν υπάρχει πάτος. Στην κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και τους οπαδούς της εντός του κτιρίου των ανακτόρων του Όθωνα δεν αρκεί που σφαγιάζουν την κοινωνία και επιταχύνουν την καταστροφή της χώρας με την ψήφιση του 4ου μνημονίου. Με βασικό «επιχείρημα» το πάγωμα της κοινωνίας, το οποίο πουλάνε τόσο στους επικυρίαρχους («ποιος άλλος θα μπορούσε να εφαρμόσει τέτοια πολιτική χωρίς να καεί το πελεκούδι;») όσο και στο λαό, μας κοροϊδεύουν κι από πάνω παριστάνοντας τους στενοχωρημένους μεν, ρεαλιστές δε. Ας τους αναγνωρίσουμε ότι έχουν πράγματι ακυρώσει, έστω και προσωρινά, κάθε προσδοκία, κι έχουν πετύχει να μην μιλά πια κανείς με κανέναν.

Ο κύριος Τσακαλώτος ή η κυρία Χριστοδουλοπούλου ίσως ανήκουν στις πιο προκλητικές περιπτώσεις κυβερνητικών, πουλώντας ταυτόχρονα ψέμα, ευαισθησία και κυνισμό. Όμως υπάρχουν άλλοι, πιο «ειλικρινείς», πιο «προβληματισμένοι» και γι' αυτό πιο επικίνδυνοι. Τέτοια είναι η περίπτωση του φιλόδοξου κυρίου Φίλη, που επιχειρεί να εγγράψει υποθήκες για το μέλλον, ανησυχώντας μήπως «φτάνουμε στα όρια», αλλά δίνει ψήφο εμπιστοσύνης επειδή «η Αριστερά μπορεί να εκπροσωπήσει την ελπίδα» και διότι αυτό επιτάσσει το «εθνικό συμφέρον»... Από την άλλη, ο υποτιθέμενος πρωθυπουργός θριαμβολογεί, ενώ κλείνει και τις τελευταίες χαραμάδες της ασφυκτικής ταφόπλακας που έβαλε πάνω στη χώρα.

Ο αντίπαλός του, ο κύριος Μητσοτάκης, ανησυχεί μήπως οι επικυρίαρχοι θεωρήσουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί πλέον «αποτελεσματική μεταρρυθμιστική δύναμη», άρα νιώθει την ανάγκη να τους υπενθυμίσει ότι «οι βάτραχοι μεταμορφώνονται σε πρίγκιπες μόνο στα παραμύθια». Δηλαδή, το δούλεμα πέφτει σύννεφο, επιβεβαιώνοντας ακόμη μια φορά ότι έχουμε τη χειρότερη κυβέρνηση και τη χειρότερη αντιπολίτευση στη μεταπολεμική ιστορία της Ελλάδας. Πάει πιο κάτω; Φυσικά. Το επόμενο δίδυμο, με την ίδια σύνθεση αντεστραμμένη, ή με οποιαδήποτε σύνθεση, μπορεί να αποδειχθεί ακόμη χειρότερο. Όπως είπαμε, μ' αυτούς δεν υπάρχει πάτος.

Είμαστε, λοιπόν, καταδικασμένοι; Θα βιώνουμε για πάντα αυτήν την κατάσταση; Όχι. Αλλά για να μετατραπεί αυτό το «όχι» σε υπαρκτή δυνατότητα χρειάζονται πολλά. Καταρχήν να αναγνωρίσουμε πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα και να μην ψάχνουμε καταφύγιο σε δήθεν εύκολες λύσεις -δεν υπάρχουν τέτοιες. Έπειτα, να χωνέψουμε ότι ούτε ατομικές λύσεις υπάρχουν. Κι ότι ακριβώς επειδή η μεγαλύτερη ζημιά έχει γίνει στα μυαλά των ανθρώπων, προϋπόθεση για οποιαδήποτε ανατροπή της σημερινής κατάστασης είναι να δουλέψουμε για μια άλλη κοινωνική συνείδηση. Διότι δίχως την ενεργοποίηση του λαϊκού στοιχείου τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει. Δεν ισχύει ότι η περαιτέρω εξαθλίωση και καταστροφή θα φέρει αυτόματα νέες «πλατείες», ούτε ότι κάποιες υποτιθέμενες πρωτοπορίες θα μας λύσουν το πρόβλημα μπαίνοντας στο πρώην ανάκτορο του Όθωνα. Αλλού κι αλλιώς θα οικοδομηθούν οι δυνατότητες σωτηρίας.